

Р Е Ш Е Н И Е

град Кърджали, 06.03.2020г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Кърджалийският административен съд, в публично заседание на единадесети февруари през 2020 /две хиляди и двадесета/ година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ВИКТОР АТАНАСОВ

при секретаря П.П., като разгледа докладваното от съдията Виктор Атанасов административно дело №447 по описа за 2019 година и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл.145 и следв. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.76, ал.1 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество/ЗПКОНПИ/.

Образувано е по жалба от А.М.Ю. от ***, против Решение №РС-139-16-005 от 23.01.2019г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество. Жалбодателят иска отмяна на оспорения акт, като постановен при неправилно приложение на материалния закон, както и поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Излага съображения за неправилен анализ на приложените документи, като в тази връзка твърди, че не е доказано да е заявявал посочените в решението мери, пасища и ливади в землищата на *** и ***, тъй като това искане се намирало в края на заявлението, след положения от него подпис. Неправилно било прието също, че разпределението на земеделски земи в землището на *** за 2015 г., обективизирано в съответния протокол, било извършено въз основа на Заповед №***/*** г. на кмета на община М., определяща състава на комисията, която да разпредели земеделските земи на територията на общината. В тази връзка сочи, че в приложения протокол липсват както датата, респ. годината, за която се отнася, така и отбелязване, че разпределението е извършено именно по повод Заповед №***/*** год. на кмета на община М. Счита, че не са изпълнени предпоставките за установяване на конфликт на интереси, тъй като не било доказано, констатираният в решението частен интерес да е повлиял върху обективното и безпристрастно изпълнение на правомощията му. Излага и съображение за маловажност на случая. В жалбата претендира и присъждане на направените по делото разноски.

Жалбодателят А.М.Ю. от ***, редовно призован за съдебното заседание, не се явява, представлява се от редовно упълномощен процесуален представител - адв.Д.Х. от АК-***, който заявява, че поддържа изцяло жалбата, по изложените в нея съображения. Счита, че съгласно отменения ЗПУКИ, в случая следва да намери приложение разпоредбата на §5, ал.1 от ПЗР на ЗПКОНПИ, като сочи, че установяването на конфликт на интереси се извършва по сигнал, подаден до КПКОНПИ, като видно от представените доказателства по делото, сигнал е бил е подаден на 04.07.2016г., след което е имало проведени две заседания – на 18.08.2016г. и на 13.09.2016г. и че разпоредбата на чл.27 от ЗПУКИ /отм./ задължава Комисията да се произнесе с решение в

двумесечен срок от откриване на производството по сигнала. Счита също, че произнасяйки се на 13.09.2016г., Комисията е пропуснала императивния срок, заложен в чл.27, ал.1, с което било допуснато първото съществено нарушение. На второ място сочи, че по делото пред ВАС има представен последващ протокол от 2019г., от който не ставало ясно, дали става въпрос за възобновено производство, както споменава ВАС в мотивите си или за същото това производство, но след като се прочете съдържанието на този протокол се разбирало, че той е по същия сигнал, а именно от 04.07.2016г., против жалбодателя А.Ю., което пък, от друга страна, представлявало повторно произнасяне по сигнала, което било абсолютно недопустимо, а и решението на Комисията се явявало просрочено доста дълго във времето. Предвид тези обстоятелства, счита, че са налице съществени нарушения на процесуалните правила по установяване на конфликт на интереси, което водело до незаконосъобразност на издаденото решение. На следващо място, твърди, че било видно, че в последното постановено решение, съгласно протокол от 23.01.2019г., имало липсващи реквизити, което също представлявало съществено нарушение на процесуалните правила. Предвид изложеното, моли съда да постанови решение, с което да отмени като незаконосъобразно обжалваното решение на КПКОНПИ, както и да бъдат присъдени на жалбодателя направените по делото разноски.

Ответникът – Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество/КПКОНПИ/, редовно призван за съдебното заседание, се представлява от редовно упълномощен процесуален представител – Е. Д. – ***, която оспорва жалбата като неоснователна. Във връзка със съображенията на пълномощника на жалбодателя, изложени в съдебно заседание, уточнява, че срокът по чл.27, ал.1 от ЗПУКИ е отменен и че същият е инструктивен и непроизнасянето на Комисията в срок не води до преклудирание на възможността да се произнесе по подадения сигнал. На второ място сочи, че решението пред КПУКИ не е взето, поради липса на мнозинство, тъй като ноторно известен факт бил, че Комисията заседавала в състав от трима членове, поради непопълване на състава ѝ от Народното събрание и във времето, когато заседавала, не можело да се формира мнозинство и Комисията не е приела решение, поради липса на мнозинство, за което жалбодателят е бил уведомен. Соци също, че след промяна в закона и попълване състава на Комисията, на основание §5 от ПЗР на ЗПКОНПИ, тя е разгледала сигнала и се е произнесла по него, като производството е било висящо към датата на влизане в сила на ЗПКОНПИ, но на основание §5, всички производства се приключвали по стария ред, пред КПКОНПИ. Прави и възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, поради липса на фактическа и правна сложност на делото, както и моли да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, в полза на ответника по жалбата. В даден от съда срок представя писмени бележки, в които излага подробни съображения в подкрепа на обжалваното решение.

По допустимостта на жалбата:

Съгласно чл.76, ал.1 от ЗПКОНПИ, решението на Комисията, с което се установява конфликт на интереси, може да се оспори от заинтересованото лице пред съда по реда на Административнопроцесуалния кодекс, т.е. решението може да се обжалва в законоустановения в чл.149 от АПК, 14 /четирнадесет/-дневен срок, считано от получаването му. Оспореното решение, с което е установен конфликт на интереси по отношение на жалбодателя А.М.Ю., му е изпратено

със съпроводително писмо с Изх.№*** от *** год. на КПКОНПИ, с препоръчана пощенска пратка чрез „Булпост“ и е получено от него на датата 13.02.2019г. Жалбата против решението е подадена по пощата, с препоръчана пощенска пратка, с баркод на пощенския плик ***, на датата 27.02.2019г., видно от пощенското клеймо, положено върху плика, като същата е адресирана чрез административния орган, до Административен съд – Кърджали, получена и регистрирана в деловодството на КПКОНПИ с Вх.№*** от *** г. От това следва, че е спазен е предвидения в чл.149, ал.1 от АПК, 14 /четиринадесет/ - дневен срок за оспорването на ИАА, пред съответния административен съд, по реда на АПК. Жалбата е подадена от лице, по отношение на което е установен конфликт на интереси, което обуславя правния интерес на жалбодателя от оспорването, тъй като с това решение се засягат негови права и законни интереси. Ето защо съдът намира, че така подадената жалба е допустима – като подадена в срок, по предвидения в закона ред, в предвидената писмена форма и с изискуемото се съдържание и от лице - надлежна страна, която с оглед на гореизложеното, има право и интерес от оспорването.

Административният съд, след като взе предвид представените и събрани по делото писмени доказателства, след техния анализ и преценка и като съобрази становищата на страните, изразени в хода по същество, прие за установено от фактическа страна следното:

Производството пред Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество /КПКОНПИ/, правоприемник на Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси /КПУКИ/, съгласно ЗПКОНПИ, е образувано по сигнал, съдържащ твърдения за използване на заеманото от жалбодателя Ю. служебно положение, за лична изгода. Във връзка с подадения сигнал, Комисията събрала доказателства за служебното качество на А.М.Ю., като установила, че в периода 06.01.2012г. – 10.11.2015г., същият е изпълнявал длъжността „кметски наместник“ в ***, ***, а от 10.11.2015г. – кмет на кметство - ***, ***. След справка в Регистър БУЛСТАТ е било установено, също така, че А.Ю. е регистриран като земеделски производител, считано от 21.03.2015 година.

Установено е по делото, че на 10.03.2015г., жалбодателят Ю., като собственик на животновъден обект, е подал до кмета на община М., заявление по чл.35и, ал.5 от ЗСПЗЗ, както и декларация по чл.37и, ал.1 ЗСПЗЗ, за липса на задължения. По делото е приложено и допълнително заявление, подписано от А.Ю., за предоставяне под наем на четири земеделски имота с №№***; №***; №*** и №***, с обща площ б.1 дка, находящи се в землището на ***, ***, от остатъчния поземлен фонд на община М., за срок от шест стопански години. Последното заявление съдържа резолюция „Да“, но не е ясна стопанската година, за която се отнася.

Видно от Заповед №*** от *** г., на основание чл.37и, ал.6 ЗСПЗЗ, кметът на община М. е назначил комисия за разпределението на пасищата, мерите и ливадите между земеделските стопани, с регистрирани пасищни животни, като в същата е било предвидено в състава на комисията да се включи и кметът/кметският наместник на съответното населено място. Предвидено е било също, комисията да състави протоколи за окончателно разпределяне на имотите и да ги обяви по землища, съгласно чл.37и, ал.8 от ЗСПЗЗ.

По делото е приложен и Протокол за разпределение на имотите с начин на трайно ползване - ливади, мери и пасища в землището на ***, ***, като под №** в протокола фигурира и жалбодателят А.М.Ю. от ***, с 0.3 животински единици, комуто са разпределени четири земеделски имота - ливади, с обща площ 6.1 дка. Протоколът е подписан от членовете на комисията, определени в Заповед №*** от *** г. на кмета на община М., като на шеста позиция фигурира, т.е. положен е и подписът на А.М.Ю.

На 27.03.2015г., между кмета на община М. и жалбодателя А.Ю. е бил сключен договор №***, за отдаване под наем на имоти с №***; №***; №*** и №***, с обща площ 6.1 дка, всички находящи се в землището на ***, ***, за срок от шест стопански години.

На 18.08.2016г., на основание чл.26 от ЗПУКИ (отм.), лицето - обект на проверката, е поканено за изслушване пред КПУКИ, с покана Изх.№*** от *** г., връчена на 10.08.2016г. На изслушването пред Комисията, обективизирано в т.8 от Протокол №*** от *** год., жалбодателят А.Ю. е представил протокол за разпределение на земеделски имоти в ***, ***, като е заявил, че четирите имота е наел по времето, когато е бил кметски заместник в ***, ***. Видно от Протокол №*** от *** г., Комисията не е приела решение по чл.27, ал.2 от ЗПУКИ, по подадения сигнал, поради липса на изискуемото се по чл.22ж, ал.2, изр.2 от ЗПУКИ, мнозинство.

По искане на Комисията, с писма Изх.№*** от *** год. и Изх.№*** от *** г., е представен заверен препис от Заповед №*** от *** г., издадена от кмета на община М., протокол за разпределение на имотите с НТП - ливади, мери и пасища в землището на ***, ***, както и данни за датата на публикуване на горния протокол в интернет сайта на община М.

По делото е представен препис – извлечение от Протокол №*** от *** год., от проведено редовно заседание на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, като видно от същия, по т.6 от дневния ред, от и.д. директор на дирекция „Конфликт на интереси“ е докладван сигналът с Рег.№***/*** год., против А.М.Ю., както и събраните в хода на производството доказателства и установените с тях факти и обстоятелства, за приемане на решение по този сигнал. След станалите разисквания, с 5 /пет/ гласа „ЗА“, Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, е взела решение, формулирано в две точки и обективизирано в същия този протокол.

Така, въз основа на така събраните доказателства е постановено и Решение №РС-139-16-005 от 23.01.2019г. на КПУКИ, предмет на настоящото производство,с което, на основание чл.27, ал.2 от ЗПУКИ /отм./, във вр. с чл.7, т.2 от Правилника за организацията и дейността на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество и във вр. с §3, т.3 и 5, ал.1 от ПЗР на ЗПКОНПИ, е установен конфликт на интереси по отношение на жалбодателя А.М.Ю. – кметски заместник на кметство - ***, ***, в периода 06.01.2012г. - 09.11.2015г., за това, че като лице, заемало публична длъжност по чл.3, т.25 от ЗПУКИ /отм./, на 26.03.2015 год. е подписал протокол за разпределение на имоти с НТП – ливади, мери и пасища в землището на ***, ***, в свой частен интерес, в нарушение на чл.8 от ЗПУКИ /отм./, като с решението е установено и неподаване на декларация по чл.12, т.4 от ЗПУКИ /отм./ от жалбодателя А.М.Ю., за горните обстоятелства, в нарушение на чл.16, ал.1 от ЗПУКИ /отм./. В решението са обсъдени

доказателствата, събрани в хода на административното производство, приложимата процедура, както и извършените в тази връзка процесуални действия.

При така установената по делото фактическа обстановка и при извършената, на основание чл.168, ал.1 от АПК, проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 от АПК, съдът намира следното:

Съгласно разпоредбата на §5, ал.1 от ПЗР на ЗПКОНПИ, неприключилите до влизането в сила на този закон проверки и производства пред съда във връзка с отменения Закон за отнемане в полза на държавата на имущество, придобито от престъпна дейност, както и производства по установяване на конфликт на интереси и налагане на административни наказания, се довършват по досегашния ред от Комисията. Правилно, предвид датата на образуване на административното производство и съгласно предвиденото в цитираната норма на §5, ал.1 от ПЗР на ЗПКОНПИ, са приложени реда и правилата на отменения ЗПУКИ. Така, оспореното решение е взето от компетентен орган, съобразно разпоредбата на чл.27, ал.2 от ЗПУКИ /отм./ и при наличие на необходимото мнозинство. При приемането на оспореното решение, съдът не констатира да е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което да съставлява самостоятелно и достатъчно основание за отмяната му. Съгласно относимата разпоредба на чл.22ж, ал.2 от ЗПУКИ /отм./, заседанията на комисията се провеждат при кворум повече от половината от всички членове, като решенията се вземат с мнозинство повече от половината от всички членове с явно гласуване, а според чл.22ж, ал.3 от с.з., за заседанията на КПУКИ се води стенографски протокол, в който се отразяват разискванията и гласуването на членовете на комисията. От своя страна, според чл.14 от Правилника за организацията и дейността на Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси, Комисията разглежда и решава въпросите от своята компетентност на заседания, свикани от председателя по негова инициатива или по писмено искане от друг член на комисията, като за заседанията на комисията се води стенографски протокол, в който се отразяват разискванията и гласуването на всеки от членовете на комисията, като протоколите от заседанията на комисията се изготвят най-късно до три дни след провеждане на заседанието и се подписват от членовете на комисията, присъствали на заседанието и от стенограф, съгласно чл.15, ал.9 от същия Правилник.

Установено по делото, че на 18.08.2016г. е било проведено открито заседание, на което жалбодателят Ю. е бил изслушан, като горното е отразено в изготвения Протокол №*** от *** година. Видно от протокол №*** от *** год., на последната дата е проведено ново заседание на Комисията, с т.2 от дневния ред - приемане на решение по подадения сигнал №***, против А.М.Ю., като на това заседание КПУКИ е разгледала представения ѝ проект на решение по сигнал с Рег.№***/*** год., но този проект на решение по чл.27, ал.2 от ЗПУКИ /отм./ не е бил приет, поради липса на изискуемото от чл.22ж, ал.2, изр. второ от ЗПУКИ /отм./, мнозинство. Според настоящия съдебен състав, с това решение производството, образувано по посочения сигнал, не е приключило, т.е. същото не може да бъде квалифицирано като решение, приключващо производството, съгласно чл.27, ал.2 от ЗПУКИ /отм./, тъй като с него нито е установен конфликт на интереси, нито е установено, че не е налице такъв конфликт на интереси, както изисква цитираната норма, като жалбодателят е бил уведомен за заседанието на КПУКИ и причините, поради които

Комисията не е успяла да вземе решение. След влизането в сила на ЗПКОНПИ на 23.01.2018г. и на основание цитирания по-горе §5, ал.1 от ПЗР към същия закон, КПКОНПИ е провела редовно заседание на 23.01.2019г., на което е разгледала проекта на решение по сигнала с №***, против А.М.Ю. и е постановила своето окончателно решение, т.е. тогава Комисията е постановила административен акт, с който е приключила образуването пред нея производство. Съдът намира, че това заседание е проведено при спазване на изискванията на чл.22ж от ЗПУКИ /отм./, при наличие на изискуемия се кворум, съгласно чл.163, ал.1 и ал.5 от Правилника за устройството и дейността на КПКОНПИ и на нейната администрация, председателствано е било от председателя на КПКОНПИ, съгласно изискването на чл.163, ал.4 от същия Правилник и решението е било взето единодушно, с пет гласа „ЗА“, като за заседанието на комисията е бил воден стенографски протокол - Протокол №*** от *** год., съгласно изискването на чл.22ж, ал.3 от ЗПУКИ /отм./, от стенограф-протоколчик, в който протокол са отразени разискванията и гласуването на всеки от членовете на комисията, съгласно изискването на чл.163, ал.11 от Правилника.

Съдът намира за неоснователен доводът, поддържан в съдебно заседание от процесуалния представител на жалбодателя, че Комисията била пропуснала императивния срок от два месеца, за произнасяне по сигнала, заложен в чл.27, ал.1 от ЗПУКИ /отм./, с което било допуснато първото съществено нарушение. Тук не е много ясно, какво точно се има предвид с твърдението, че този срок е „императивен“, доколкото сроковете, с оглед последиците от изтичането им, биват давностни, преклузивни и инструктивни. Съдът счита, че както срокът по отменения чл.27, ал.1 от ЗПУКИ /отм./, така и срокът по действащия ЗПКОНПИ, за произнасяне на Комисията, е инструктивен. В този смисъл е и трайната практика на съдилищата, а именно - че сроковете за произнасяне на компетентния административен орган по искания за издаване на индивидуални административни актове, са инструктивни и неспазването им няма за последица погасяване на материалната му компетентност, т.е. не се прекратява субективното право на компетентния административен орган, да издаде съответния акт. Компетентността произтича от закона и изтичането на определен времеви период, с изключение на мандатността, не лишава органа от нея, т.е. след изтичане на сроковете органът не губи възможността да се произнесе. След влизане в сила на АПК и при неговото прилагане, не е загубила действие съдебната практика, изложена в т.8 от Постановление №4/1976г. по гр.дело №3/1976г. на Пленума на Върховния съд, според която, за административния орган сроковете са инструктивни и с изтичането им не се преклудира възможността да се произнесе по искането, с което е сезиран, като издадения по-късно акт е действителен и подлежи на обжалване на общо основание, по предвидения ред. Следва да се отбележи, че е вярно, че срокът от два месеца за произнасяне по преписката не е спазен, но този срок, како бе обосновано по-горе, има инструктивен характер и е въведен от законодателя в съответствие с принципа за бързина и процесуална икономия по смисъла на чл.11 от АПК/В т.см.- Решение №10778/16.07.2013г. по адм.дело №3582/2013г. на ВАС/, а освен това, правото на защита на лицето, по повод което се е развило производството по ЗПУКИ, не е било ограничено, тъй като са му били предоставени всички позволени от закона възможности да организира своята защитна теза.

Съдът намира за неоснователно и твърдението, че от представения и приет като доказателство от ВАС, последващ протокол от 23.01.2019г., не ставало ясно, дали става въпрос за възобновено производство или за същото това производство и че от съдържанието на този протокол се разбирало, че той е по същия сигнал против жалбодателя А.Ю., което пък, от друга страна, представлявало повторно произнасяне по сигнала. Както бе обосновано и малко-горе в настоящото изложение, на предходното заседание на Комисията, за което е съставен Протокол №*** от *** г., същата не е приела решение по чл.27, ал.2 от ЗПУКИ /отм./ и съответно, производството, образувано по посочения сигнал, не е приключило, поради което е ясно, че не се касае за възобновено производство, а още по-малко, за повторно произнасяне по същия сигнал, подаден срещу жалбодателя А.М.Ю. Въз основа на изложеното съдът намира, че в случая липсва основание оспореният акт да бъде отменен, на основание чл.146, т.3 от АПК, поради допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

По отношение материалната законосъобразност на оспореното решение на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, прието на основание чл.27, ал.2 от ЗПУКИ /отм./, съдът намира следното:

Настоящият съдебен състав намира, че решението е постановено в съответствие с материално-правните разпоредби на ЗПУКИ /отм./ и следователно – не е налице основание за отмяната му и по смисъла на чл.146, т.4 от АПК. С разпоредбата на чл.8, предл.ІІ /второ/ от ЗПУКИ /отм./ е въведено ограничение, т.е. забрана, с което е предвидено, че лицата, заемащи публични длъжности, нямат право да сключва договори или да извършва други дейности в частен интерес при изпълнение на правомощията или задълженията си по служба. Следователно, за да е осъществено нарушение на забраната по чл.8, предл.ІІ /второ/ от ЗПУКИ /отм./ е необходимо едновременно да са изпълнени следните три условия: 1) лице, което е заемало публична длъжност по смисъла на чл.3 от ЗПУКИ /отм./ и 2) наличие на частен интерес, които може да повлияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на правомощията или задълженията му по служба и 3) в изпълнение на правомощията си или задълженията си по служба, лицето, заемало публична длъжност, да е сключило договор или договори или да е извършило друга дейност или дейности в такъв частен интерес. Легалните дефиниции на понятията „частен интерес“ и „облага“ се съдържат в чл.2, ал.2 и ал.3 от ЗПУКИ /отм./, като „частен интерес“ е всеки интерес, който води до облага от материален или нематериален характер за лицето, заемащо публична длъжност или за свързаното с него лице, включително всяко поето задължение, т.е. за да е налице частен интерес, следва да има реална възможност за настъпване на облага, а „облага“ е всеки доход в пари или имущество, включително придобиване на дялове или акции, както и предоставяне, прехвърляне или отказ от права, получаване на привилегия или почести, получаване на стоки или услуги безплатно или на цени, по-ниски от пазарните, помощ, глас, подкрепа или влияние, предимство, получаване или обещание за работа, длъжност, дар, награда или обещание за избягване на загуба, отговорност, санкция или друго неблагоприятно събитие.

Съдът намира за безспорно, че като кметски наместник в кметство – ***, ***, в периода от 06.01.2012г. до 09.11.2015г., жалбодателят А.Ю. е бил лице, заемащо публична длъжност по смисъла на чл.3, т.25 от ЗПУКИ /отм./, а в качеството си на кмет на ***, ***, считано от 10.11.2015г.,

А.Ю. е бил лице, заемащо публична длъжност по смисъла на чл.3, т.8 от ЗПУКИ /отм./. Безспорно е също, че със Заповед №*** от *** г., кметът на община М. е назначил комисия за разпределение на имотите с НТП - ливади, мери и пасища, на територията на община М., в съответствие с изискванията на ЗСПЗЗ, в посочения състав, като съгласно същата заповед, като член на комисията се включва и съответния кмет/кметски наместник на територията на кметството, в което се разпределят имотите, т.е. че по силата на своето служебно правоотношение, в качеството си на кметски наместник в ***, ***, жалбоподателят А.Ю. е станал член по право на назначената със Заповед №*** от *** г. на кмета на община М. комисия и като такъв е участвал в работата на тази комисия и е положил подпис под приложения по преписката протокол за разпределение на имотите с НТП - ливади, мери и пасища в землището на ***, ***, за земеделски стопани за 2015г., както и е безспорно, че А.Ю., като физическо лице, е подал заявление до кмета на община М. по чл.37и, ал.5 от ЗСПЗЗ, с Рег. №*** от *** год. на община М., с приложения към него документи, с което, в качеството си на собственик на животновъден обект с пасищни селскостопански животни, с № на обекта ***, е заявил желанието си да му бъдат предоставени останали имоти - мери, пасища и ливади, в землищата на *** и ***, като в допълнително заявление е посочил, че желае да му бъдат предоставени под наем мери, пасища и ливади от остатъчния поземлен фонд на община М., за шест стопански години, в следните имоти: масив №***, парцел №***, в размер на 1.6 дка; масив №**, парцел №***, в размер на 1.00 дка; масив №***, парцел №***, в размер на 1.00 дка и масив №**, парцел №***, в размер на 2.5 дка, всички находящи се в землището на ***, *** и че от приложената към заявлението справка за дейността на жалбоподателя, издадена на 21.03.2015г. от Областна дирекция „Земеделие“ - Кърджали, за стопанската 2014 - 2015г., същият притежава 2 броя животни, т.е. жалбоподателят Ю. ясно е заявил желание за предоставяне на мери и пасища, ливади, допустими слоеве от землището на ***, през 2015 година.

Съдът в настоящия състав намира, че КПКОНПИ, въз основа на анализ и преценка на събраните в производството пред нея писмени и гласни доказателства, е достигнала до правилен, обоснован и законосъобразен извод, че с подписването на протокола за разпределение на имотите с НТП - ливади, мери и пасища, в землището на ***, ***, за земеделски стопани 2015г., като член на определената от кмета на община М. комисия, жалбоподателят А.Ю., в качеството си на кметски наместник в ***, ***, е нарушил разпоредбата на чл.8, изр.ІІ /второ/ от ЗПУКИ /отм./, като споделя в пълна степен и извода, че подписването на протокола е част от правомощията му като член на назначената от кмета на община М. комисия и представлява дейност в негов частен интерес по смисъла на чл.8, изр.ІІ /второ/, във вр. с чл.2, ал.2 от ЗПУКИ /отм./, повлиял върху безпристрастното и обективно изпълнение на правомощията и задълженията му по служба. С този протокол, назначената от кмета на община М. комисия е разпределила на жалбоподателя А.Ю. заявените от него имоти, находящи се в землището на ***, ***, с посоченото по-горе заявление, като протоколът е подписан и от самия А.Ю., а въз основа на този протокол, между община М., като наемодател и жалбоподателя Ю., като наемател, е сключен договор за наем на мери и пасища на територията на община М. Правилен е изводът, че получената от извършеното нарушение облага е нематериална и се изразява в подкрепа за лицето, заемащо публична длъжност, във връзка с подписването на Договор за наем на мери и пасища на територията на община М. №*** от *** г., сключен на основание чл.37и, ал.4 и ал.7 от ЗСПЗЗ, между община М., представлявана от

кмета и жалбодателя А.Ю., за имоти, находящи се в землището на ***, ***, с номера №***, с НТП – ливада, с площ 1.600 дка; №***, с НТП – ливада, с площ 1.000 дка; №***, с НТП – ливада, с площ 1.000 дка и №***, с НТП – ливада, с площ 2.500 дка. Съдът намира също, че КПКОНПИ правилно е определила датата, на която е подписан протокола, а именно - 26.03.2015г., тъй като на 27.03.2015г. е бил подписан посочения договор за наем с жалбодателя, на основание на който, той получава за ползване под наем заявените от него имоти в землището на ***, ***, за ползване за срок от шест стопански години - от 2015г. до 2020г., като отново следва да се отбележи, че именно протоколът, подписан от комисията, вкл. и от жалбодателя Ю., е правното основание за подписване на договора с него. Този извод се налага от обстоятелството, че съгласно разпоредбата на чл.37и, ал.12 от ЗСПЗЗ, договорите за наем за земеделските земи се сключват от кмета на общината въз основа на протоколите на комисиите по чл.37и, ал.6 от ЗСПЗЗ, с които се извършва тяхното разпределение, а видно от Договор за наем на мери и пасища на територията на община М. с №***, същият е сключен на датата 27.03.2015г., впоследствие вписан и в Служба по вписванията – М. на 08.05.2015г. Отново следва да се отбележи, че подписването на протокола е част от правомощията на жалбодателя като член на назначената от кмета на община М. комисия и представлява дейност в негов частен интерес по смисъла на чл.8, изр.ІІ /второ/ от ЗПУКИ /отм./, повлиял върху безпристрастното и обективно изпълнение на правомощията и задълженията му по служба. Следва да се отбележи, също така, че този протокол не е оспорен от жалбодателя А.Ю., а при изслушването си пред Комисията, същият е заявил, че „За четирите имота, с които съм се заемал, тогава бях кметски заместник на *** и съм се подписал на 27 март 2015 година.“, от което може да се направи и извод, че е съзнавал, че действията му, в случая, са били неправомерни.

Съгласно установената практика на ВАС, дори само „възможността съществуващият частен интерес да повлияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на задълженията, води до състояние, което е обществено опасно, укоримо и като такова не следва да бъде допускано.“/В т.см. - Решение №2513 от 21.02.2013г. по адм. дело №12061/2012г. на ВАС - VII отд., Решение №9950 от 16.07.2010г. по адм. дело №3931/2010г. на ВАС - V отд. и др./, т.е. само съмнението, че при извършване на определено действие, лице, заемащо публична длъжност се е ръководило от частен интерес, е обществено укоримо и наказуемо, съгласно закона и именно защото в повечето случаи публичната длъжност, предвид формата на изпълнението ѝ, води до възможност за влияние в частен интерес с цел облага, осъществяването на задълженията не следва да допуска дори съмнение във възможността част от тях да бъдат изпълнявани в частен интерес. Целта на закона е не само да попречи на възможността за незаконно обогатяване и/или за получаване на нематериални облаги чрез използване на служебното положение на лице, заемащо публична длъжност, но и да се изключи каквото и да е съмнение, че при извършването на съответното действие, това лице се ръководи от частен интерес, който може да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията му по служба, като съдебната практика заема позицията, че целта и императива на закона е да не се допускат фактически ситуации, в които дадено лице, заемащо публична длъжност, би могло да повлияе в частен интерес, като по този начин да компрометира публичната длъжност, реда и начина, по който се осъществяват функциите, възложени на съответното учреждение, ведомство и т.н., но преди всичко - да не се компрометира доверието в обективността, безпристрастността и

прозрачността при осъществяване на публична длъжност /В т.см. - Решение №6954/23.05.2014г. по адм.дело №1791/2014г. по описа на ВАС - VII отд./. В конкретния случай, законосъобразното поведение на жалбоателя А.Ю. е било, същият да подаде декларация по чл.12, т.4 от ЗПУКИ /отм./ за частен интерес по конкретен повод и на основание чл.19, ал.1 от същия закон, да се отстрани от изпълнение на правомощията си, свързани с участието си в състава на комисията, назначена със Заповед №*** от *** год. на кмета на община М., което обаче, същият не е сторил.

С оглед всичко изложено по-горе съдът намира, че оспореният административен акт – Решение №РС-139-16-005 от 23.01.2019г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, е постановен от компетентен орган, при спазване на изискванията на закона за неговата форма и съдържание, без допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила в хода на производството и в съответствие с приложимите материалноправни разпоредби на закона, а с оглед изложеното по-горе, съдът намира, че същият е съобразен и с целта на закона. Предвид изложеното настоящият съдебен състав намира подадената срещу решението на КПКОНПИ жалба на А.М.Ю. от ***, за неоснователна и недоказана, поради което и като такава, същата следва да бъде отхвърлена с решението по настоящото дело.

При този изход на спора по настоящото дело, по отношение претендираното в съдебно заседание и в представените писмени бележки, от процесуалния представител на ответника - Е. Д. – ***, юрисконсултско възнаграждение, съдът намира това искане за основателно. Така, на ответника по жалбата следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение, в размер по 100.00 (сто) лева, на основание чл.144 от АПК, във вр. с чл.78, ал.8 от ГПК, във вр. с чл.37, ал.1 от ЗПП и във вр. с чл.24 от Наредба за заплащането на правната помощ, като това е минималният, предвиден в Наредбата, размер и именно той следва да бъде присъден в полза на ответника.

Мотивиран от всичко изложено по-горе и на основание чл.172, ал.2, предл.IV /четвърто/, във връзка с ал.1 от АПК, Административен съд – Кърджали

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А.М.Ю. от ***, с ЕГН ***, против Решение №РС-139-16-005 от 23.01.2019г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /КПКОНПИ/.

ОСЪЖДА А.М.Ю. от ***, с ЕГН ***, ДА ЗАПЛАТИ на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /КПКОНПИ/, с адрес – ***, сумата в размер на 100.00 /сто/ лева, представляваща възнаграждение за осъществената юрисконсултска защита.

Препис от решението, на основание чл.138, ал.3, във вр. с чл.137, ал.1 от АПК, да се изпрати или връчи на страните по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване чрез Административен съд – Кърджали, пред Върховния административен съд на Република България, в 14 /четиринадесет/ - дневен срок от съобщаването или връчването му на страните.

СЪДИЯ: